صحیفة اللّه المهیمن القیّوم

هو المشرق من افق سمآء البرهان

کتاب انزله الرّحمن لمن فی الامکان لیجذبهم البیان الی افق اشرق منه نیّر الظّهور فی هذا الیوم المبارک العزیز البدیع یا ملأ الفرقان اسمعوا ندآء الرّحمن فی طور العرفان انّه یقرّبکم الیه و یهدیکم الی صراطه المستقیم ایّاکم ان تمنعوا انفسکم عن هذا الفضل الأعظم ضعوا ما عند القوم و خذوا ما اوتیتم من لدی اللّه ربّ العالمین انّه ظهر و اظهر ما اراد فضلاً من عنده و هو الفضّال الکریم یا ملأ الأرض اسمعوا النّدآء من شطر عکّآء من السّدرة المرتفعة بالحقّ انّه لا اله الاّ هو الفرد الواحد المقتدر القدیر قد جری من القلم الأعلی کوثر البقآء اقبلوا بوجوه نورآء ثمّ اشربوا منه و لا تکونوا من الغافلین ایّاکم ان تحجبکم شبهات انفسکم عن اللّه ربّ العالمین خذوا کأس الفلاح باسم فالق الأصباح ثمّ اشربوا منها امراً من لدن آمر قدیم تاللّه قد اتی الیوم و القوم فی سکر عجیب نبذوا الههم بما اتّبعوا اهوائهم الا انّهم من الأخسرین فی کتاب اللّه مالک یوم الدّین قد ماج بحر البیان فی قطب الامکان و تضوّعت نفحات الوحی بین الأدیان طوبی لمن وجد و اقبل ویل للمعرضین

یا قلمی ولّ وجهک الی شطر من سمّی بمحمّد و ذکّره بآیاتی و نوّره بأنوار ملکوتی و بشّره بعنایتی الّتی سبقت من فی السّموات و الأرضین یا محمّد اقبل الیک قلمی الأعلی مرّة اخری لتجد نفحات الوحی و تکون من الشّاکرین انّا ذکرناک من قبل بذکر فاح به عرف البیان بین الامکان و غرّدت عنادل البرهان علی الأغصان انّه لا اله الّا هو الفرد الخبیر

قل یا اولیائی فی منشاد تاللّه الحقّ قد فتح باب السّمآء و اتی مالک الأسمآء بقوّة لا تضعفها قوّة العالم و بأمر لا تخوّفه ضوضآء الأمم قام امام الوجوه و نطق بأعلی النّدآء یا ملأ الانشآء قد اتی القیّوم بسلطان لا یقوم معه من فی السّموات و الأرضین ایّاکم ان تحرّککم قواصف الاعراض او عواصف الاعتراض هذا ما امرتم به من قبل و فی هذا الحین طوبی لمن سمع و اجاب ویل لکلّ غافل مریب نعیماً لمن خرج من افق البیت ناطقاً بهذا الاسم الأعظم و مبشّراً بهذا النّبإ العظیم قل یا حزب اللّه ایّاکم ان تکونوا کالّذین یخشون النّاس کخشیة اللّه و ایّاکم ان تمنعکم حجبات المعتدین الّذین نبذوا عهد اللّه ورائهم متمسّکین بما عندهم من همزات الشّیاطین قل یا معشر العلمآء انصفوا باللّه و لا تدحضوا الحقّ بما عندکم اقرؤوا ما انزلناه بالحقّ انّه یؤیّدکم و یقرّبکم الی اللّه العزیز العظیم انظروا ثمّ اذکروا اذ اتی محمّد رسول اللّه انکره القوم و قالوا فی حقّه ما ناح به الرّوح فی مقامه الأعلی و صاح به الرّوح الأمین ثمّ انظروا فیما ورد من قبله علی رسل اللّه و سفرائه بما اکتسبت ایدی الظّالمین انّا نذکرکم لوجه اللّه و نذکّرکم بآیاته و نبشّرکم بما قدّر للمقرّبین فی الفردوس الأعلی و الجنّة العلیا و انا المبشّر العلیم انّه اتی لنجاتکم و حمل الشّدائد لارتقائکم بمرقاة البیان الی ذروة العرفان یشهد بذلک من عنده کتاب بدیع اقرؤوا ما نزّل بالعدل و الانصاف انّه یرفعکم بالحقّ و یریکم ما منعتم عنه و یسقیکم رحیقه المنیر کذلک ماج البحر و هاج العرف طوبی لمن وجد و رأی و سحقاً لکلّ عارف بعید البهآء المشرق من افق سمآء البیان علیک و علی الّذین آمنوا بالرّحمن و اعترفوا بما نطق به لسان العظمة قبل ذکر الممکنات انّه لا اله الّا هو الفرد الواحد المقتدر المختار

از لغة فصحی بلغة نورا توجّه نمودیم تا کل ادراک نمایند آنچه را که از قلم اعلی جاری شده یا ایّها النّاظر الی الوجه اوّل امر معرفت اللّه بوده و هست و بعد استقامت بر امر این استقامت حاصل نشود مگر بمعرفت طوبی از برای نفسی که از کوثر بیان رحمن آشامید و بآنچه مقصود از آفرینش است فائز گشت و معرفت اللّه در مقام اوّل و رتبهٔ اولی بکلمهٔ مبارکهٔ یفعل ما یشآء و یحکم ما یرید معلّق و منوط است هر نفسی بعرفان این کلمهٔ علیا فائز شد خود را بر سریر اطمینان مستوی مشاهده نماید و از هیچ امری و هیچ کلمه‌ئی نلغزد و مضطرب نشود و از برای او سزاوار است باین کلمهٔ علیا نطق نماید یا ربّی الرّحمن

و المهیمن علی الامکان اشهد انّک انت محمود فی فعلک و مطاع فی امرک طوبی از برای عبادی که باین کلمات عالیات تمسّک جسته‌اند و از بحر معانی که در آن مستور است آشامیده‌اند

جناب سیّد تقی علیه بهائی نزد مظلوم حاضر مع نامهٔ آن جناب ندایت را شنیدیم و ترا ذکر نمودیم باذکاری که عرفش بدوام ملکوت الهی باقی و دائم است در جمیع احوال عباد را وصیّت نمودیم بامانت و دیانت فی‌الحقیقه جنودی که ناصر این امر اعظمند اعمال طیّبه و اخلاق مرضیّه بوده و هست طوبی از برای نفوسی که باین جنود مدائن قلوب را باسم حقّ جلّ جلاله بگشایند

یا محمّد علیک بهائی آیات بشأنی نازل که احدی قادر بر احصای آن نه از حقّ بطلب عباد را تأیید فرماید بر قرائت آنچه نازل شده و تفکّر در آنچه ظاهر گشته آنچه از قبل ارسال شد از برای مظاهر عدل و انصاف بسیار مفید است و فی تبدیل الحزب لآیات للمتفرّسین و بیّنات للعارفین انّا بدّلناه حکمة من عندنا انّه یفعل ما یشآء و یحکم ما یرید و هو المقتدر العزیز الحمید

ملاّ علی اکبر وفّقه اللّه علی العرفان اگر کتاب ایقان را ملاحظه نمایند البتّه بافق اعلی راه یابند نسأل اللّه ان یجذبه بآیاته و یقرّبه بسلطانه و یؤیّده بفضله انّه علی کلّ شیء قدیر

ذکر میرزا نصراللّه و نفوس اخری را نموده‌اند انّا ذکرناه و نذکره لیفرح و یکون من الشّاکرین یا نصراللّه انّ اباک اخذ کتاب اللّه بقوّة من عنده و ذکره الی ان انفق روحه فی سبیله لعمر اللّه قد قدّر له مقام عجزت عن ذکره اقلام المحرّرین نسأل اللّه ان یؤیّدک و الّذین آمنوا علی الاستقامة علی هذا الأمر الّذی به تزلزلت ارکان المعتدین

یا عبداللّه قد حضر اسمک لدی المظلوم ذکرناک بذکر تضوّع منه عرف عنایة اللّه مالک الایجاد انّا نوصیک و الّذین آمنوا بالحکمة و البیان هذا ما حکم به اللّه فی الزّبر و الألواح سبّح باسم ربّک و لا تلتفت الی الّذین انکروا کلمتی العلیا و صریر قلمی الأعلی الا انّهم من الأخسرین فی کتاب اللّه ربّ الأرباب احفظ ما نزّل من سمآء مشیّتی ثمّ اقرأه فی العشیّ و الاشراق

یا عبدالحسین انّ المظلوم یذکرک فی السّجن الأعظم اذ احاطته الأحزان من الأشطار تاللّه لا تمنعه حوادث العالم و لا سطوة الأمم ینطق امام وجوه الأمرآء و العلمآء بما امر به من لدی اللّه مالک الرّقاب ما خوّفته السّیوف و ما منعته الصّفوف قد ظهر و اظهر ما اراد امراً من لدی اللّه مجری الأنهار طوبی لعبد تمسّک بکتابی و لعین رأت آثاری و لأذن سمعت ندائی اذ ارتفع بالحقّ فی هذا المقام الّذی جعله اللّه من اعلی المقام اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بآیات و بیّنات الهی متذکّر دار جهد نما شاید ابواب قلوب را بمفتاح ذکر حقّ جلّ جلاله بگشائی و از اوهامات قبل حفظ نمائی نفوسی که از رحیق مختوم آشامیده‌اند از ذکور و اناث لازال تلقاء وجه مذکورند از حقّ میطلبیم کل را بر امرش مستقیم دارد انّه هو المقتدر علی ما یشآء فی قبضته زمام من فی الأرضین و السّموات

یا محمّد علیک بهآء اللّه الفرد الأحد ذکّر من قبلی من سمّی بالحسین الّذی اقبل الی الأفق الأعلی و فاز باللّقآء و سمع ندآء الرّحمن اذ کان بین ایدی الجاهلین قل یا حسین ایّاک ان تمنعک شبهات العالم کن قائماً علی الأمر باستقامة لا تزلّها شوکة الّذین اعرضوا عن اللّه ربّک ربّ آبائک الأوّلین اذکر الأیّام الّتی کنت حاضراً لدی المظلوم و شربت رحیق الوصال من ید عطآء ربّک الکریم احفظ هذا المقام الأعلی و ما امرک به فی الحضور انّ ربّک هو النّاطق بالحقّ امام الوجوه ما منعه شیء من الأشیآء و لا اعراض المغلّین انّک اذا وجدت عرف بیانی من آیاتی قل

الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی فی ایّامک و شرّفتنی بلقائک و ایّدتنی علی القیام لدی بابک اسألک بمشارق آیاتک و مظاهر بیّناتک و بأیادی امرک الّذین قاموا علی خدمتک و نطقوا بثنائک بین عبادک و بلّغوا امرک و داروا البلاد لذکرک و ثنائک

انّک انت المقتدر الّذی ما منعک شیء من الأشیآء قد اظهرت ما اردته بقدرتک و قوّتک انّک انت القوّی القدیر لا اله الّا انت الفرد الواحد العلیم الخبیر کذلک نطق لسان العظمة فضلاً من عنده لیحمد ربّه و یکون من الشّاکرین

یا محمّد کبّر من قبلی علی وجهه ثمّ اقرأ له ما ظهر من بحر علمی المحیط البهآء علیک و علیه و علی الّذین ما منعتهم ضوضآء العباد و ما اضعفتهم قوّة الأمرآء و ما خوّفتهم ضغائن العلمآء الّذین نقضوا عهد اللّه و میثاقه و عملوا ما ناح به کلّ ذی بصر و ذی سمع و ذی علم آمن باللّه ربّ العالمین

هو الحاکم بالحقّ

یا محمّد علیک بهائی این صحیفهٔ مبارکه را قرائت نما تا از بحور مستورهٔ در کلمات الهی بیاشامی و باجنحهٔ معانی در هوآء قدس صمدانی طیران نمائی و بعد از قرائت و آگاهی بجناب محمّد علیه بهائی در منشاد برسان تا ملاحظه نماید و اطّلاع یابد و ندای مظلوم را باذن فؤاد اصغا کند لعمر اللّه این ندا روح بخشد بل جسد را بروح تبدیل نماید الأمر بیده یفعل ما یشآء و یحکم ما یرید یا محمّد انّه محمود فی فعله و مطاع فی امره و هو المقتدر القدیر

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۸ نوامبر ۲۰۲۲، ساعت ۱۰:۳۰ قبل از ظهر